

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Nicolae Gordilă,
Vladimir Timofti,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de inculpatul
Rusu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din
29 mai 2013 în cauza penală în privința lui

Rusu Vitalie Anatolie,

*născut la 05 septembrie 1978, originar din r-nul
Rîșcani, s. Hiliuți, domiciliat în mun. Bălți, str. C.
Stamati 1, ap. 23.*

***Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:***

- 1. de la 04 ianuarie 2012 – pînă la 27 iunie 2012
(instanța de fond);*
- 2. de la 21 septembrie 2012 – pînă la 29 mai 2013
(instanța de apel);*
- 3. de la 13 noiembrie 2013 – pînă la 01 aprilie
2014 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Avocatul Ghițu Alexandr și inculpatul Rusu Vitalie care au susținut
recursul ordinar, solicitînd casarea deciziei instanței de apel cu menținerea
sentinței instanței de fond.

Procurorul S. Crijanovschi care s-a pronunțat pentru respingerea
recursului ordinar declarat de inculpat, cu menținerea deciziei instanței de
apel.

Partea vătămată Pelțu Ruslan fiind citat legal pe adresa nominalizată
în actele cauzei, (la dosar fiind anexat avizul de recepție) în ședința

instanței de recurs nu s-a prezentat.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 27 iunie 2012, Rusu Vitalie a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Potrivit rechizitoriului Rusu Vitalie a fost pus sub învinuire în baza art.309¹ alin.(1) Cod penal, însă conform ordonanței privind modificarea învinuirii în instanța de judecată în sensul agravării, din 10 mai 2012, Rusu Vitalie a fost învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.309¹ alin.(3) lit.a) Cod penal și anume că el deținând funcția de șef de sector al Secției Poliției nr. 7 CMP Bălți, avînd grad special – căpitan de poliție și persoană cu funcție de răspundere, a încălcat grav cerințele art. 3 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950, art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, art. 12-15 al Legii nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 „Cu privire la poliție”, pct.16 lit. a), b) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărîrea Guvernului R. Moldova nr. 481 din 10.05.2006 și atribuțiile funcționale stipulate în fișa postului funcției deținute, conform cărora, în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, depășirea de către colaboratorii poliției a atribuțiilor lor în ceea ce privește aplicarea forței atrage după sine răspunderea prevăzută de lege, iar fiecare colaborator al poliției, pe întreg teritoriul R. Moldova, indiferent de funcția pe care o deține, de locul în care se află în timpul sau în afara orelor de program, este dator să procedeze în conformitate cu atribuțiile stabilite prin această lege, cu scopul de a obține de la minorul Pelțu Ruslan informații și mărturisiri cu privire la maltratarea cet. Gonța Galina, de a-l pedepsi pentru contravenția, de comiterea căreia îl bănuia, de a-l intimida și de a face presiune asupra acestuia bazată pe discriminare, i-a provocat, în mod intenționat, dureri și suferințe puternice fizice și psihice minorului Pelțu Ruslan, acțiuni de tortură, în următoarele circumstanțe:

La 04 aprilie 2011, aproximativ după orele mesei, prin intermediul subordonaților săi, colaboratorii de poliție a CMP Bălți, Neagu Pavel și Jumiga Radu, a organizat aducerea cet. Pelțu Ruslan, a.n.20.07.1993 în sectorul de poliție nr.7 CPM Bălți în vederea chestionării lui pe marginea cazului de maltratare a cet. Gonța G., care a avut loc la 01 aprilie 2011 pe str. Carasiova 51, mun. Bălți. Fiind luat în biroul șefului de sector din incinta sectorului de poliție nr.7 „Industrial” al CMP Bălți, amplasat în mun. Bălți, str.Moscovei 9, Rusu Vitalie, dându-și seama că prin acțiunile sale provoacă unei persoane dureri și suferințe puternice fizice și dorind aceasta, cu scopul de a obține de la Pelțu Ruslan, informații, mărturisiri și respectiv de a-l pedepsi pentru actul pe care nu l-a comis, bănuindu-l de maltratarea lui Gonța C., i-a aplicat acestuia trei lovituri cu palma peste față, provocându-i în mod intenționat dureri și suferințe puternice, fizice și psihice.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rusu Vitalie să fie condamnat în baza art. 309¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani.

În argumentarea apelului, procurorul a invocat că prima instanță neîntemeiat l-a achitat pe inculpatul Rusu Vitalie de sub învinuirea adusă în baza art. 309¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, incorect apreciind probele administrate, fiindcă partea acuzării a prezentat suficiente probe, care confirmă vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate, care nu au fost apreciate la justa valoare. Totodată, instanța de judecată a pus la baza sentinței de achitare raportul de expertiză nr. 277 din 05.04.2012, potrivit căreia la examinarea părții vătămate Pelțu Ruslan, nu au fost depistate vătămări corporale vizibile. Însă, acest criteriu nu este un element obligatoriu la întrunirea componentei acestei infracțiuni, deoarece tortura este exprimată prin provocarea în mod intenționat, a unei dureri sau suferințe puternice, fizice

sau psihice unei persoane, în special cu scopul de a se obține de la această persoană informații sau mărturisiri, acțiuni întâlnite în cazul din speță.

La fel, instanța nu a ținut cont de faptul că minorul Pelțu R. a fost plasat într-un birou fără a fi stabilită identitatea acestuia, nefiind însoțit de careva din reprezentanții legali, fără a fi întocmite careva documente care ar confirma prezența și chestionarea sa în sectorul de poliție respectiv, fiindu-i aplicate 3 lovituri cu scopul de a obține informații și a recunoaște vina de săvârșirea unei contravenții, fiind amenințat cu izolarea sa într-un penitenciar, minorul nu avea posibilitatea de a se apăra sau solicita careva ajutor. Mai mult ca atât, pe parcursul efectuării urmăririi penale, Rusu V., a confirmat faptul că presiunea psihică care a aplicat-o față de Pelțu R. a durat aproximativ 2-3 min. și se consideră incomod de faptul că în rezultatul nestăpînirii lui, ultimul a avut de suferit psihologic, la fel, care a fost motivul că Pelțu R. a fost adus în incinta sectorului de poliție nr.7 CMP Bălți, dar n-a fost interogat la locul de domiciliu al său, s. Mărăndeni, r-nul Fălești.

Astfel, prin aceste aspecte și fapte ilegale se exprimă durerea fizică și suferința psihică, la care a fost supus minorul Pelțu R., care sunt elementele obligatorii a componenței infracțiunii de tortură.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 mai 2013, a fost admis apelul declarat de procuror, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Rusu Vitalie a fost condamnat în baza art. 309¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în cadrul MAI pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

5. Instanța de apel a constatat fapta incriminată lui Rusu Vitalie prin ordonanța privind modificarea învinuirii în instanța de judecată în sensul agravării, din 10 mai 2012 și a reținut probele ce confirmă vinovăția inculpatului Rusu Vitalie de comiterea infracțiunii prevăzute de art.309¹

alin.(3) lit.a) Cod penal, și anume: - declarațiile părții vătămate Pelțu Ruslan, a martorilor Pelțu E., Vacari I., Bujac El., Stamati El., Neagu P.

La fel, instanța de apel a indicat că *obiectul juridic special* al infracțiunii de tortură are un caracter multiplu: *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la activitatea de înfăptuire a justiției și la activitatea de contribuire la înfăptuirea justiției, sub aspectul obligației persoanei aflate în exercițiul autorității publice sau care acționează, cel puțin, cu acordul acestei autorități de a asigura persoanelor implicate în activități judiciare un tratament uman, cu respectarea drepturilor omului și *obiectul juridic secundar* ce constituie relațiile sociale cu privire la integritatea fizică sau psihică a persoanei.

Integritatea fizică și psihică este lezată ca urmare a producerii durerii sau suferinței (puternice), fizice ori psihice.

Latura obiectivă a infracțiunii conține:

- fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea de provocare a unei dureri sau suferințe puternice, fizice ori psihice unei persoane,

- urmările prejudiciabile constând în durerea sau suferința puternică, fizică ori psihică, provocată unei persoane,

- legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Infracțiunea de tortură se consideră consumată din momentul producerii durerii sau suferinței.

Prin *durere* se înțelege reacția psihofiziologică a organismului, produsă ca urmare a unei puternice excitații a terminațiilor nervoase din organele și țesuturile umane, exprimându-se în senzații fizice negative cu grad variat de pronunțare, iar prin *suferințe* se exprimă trăirile negative profunde, condiționate de excitanți fizici sau psihici.

Noțiunile nominalizate sunt strâns legate între ele. Astfel, suferința fizică se poate manifesta nu doar în durerea propriu-zisă, dar și în starea fizică determinată de foame, sete etc.

În cazul infracțiunii de tortură nu este eficient pur și simplu să se fi provocat o durere sau suferință fizică ori psihică. Legiuitorul cere ca această durere sau suferință să fie puternică.

Prin urmare, Colegiul penal a constatat, că Pelțu Ruslan fiind minor, fapt despre care a comunicat și lui Rusu V., care era obligat în primul rând să verifice vârsta persoanei aduse la sectorul de poliție, nefiind însoțit de cineva din părinți, a fost adus și plasat într-un birou de la sectorul de poliție, fără a fi întocmite careva documente care ar confirma prezența și chestionarea lui la poliție, fiindu-i aplicate 3 lovituri cu palma peste față, cu scopul de a obține informații și a recunoaște vina de săvârșirea unei contravenții, care pînă la urmă nu s-a adeverit ca fiind comisă de către partea vătămată, fiind amenințat cu izolarea acestuia într-o celulă din penitenciar cu pedofilii și violarea lui de către ultimii. În asemenea împrejurări, minorul Pelțu Ruslan a fost lipsit de orice posibilitate de a se apăra sau solicita careva ajutor, suferind fizic și psihic.

Totodată, instanța a menționat că măsurile ilegale aplicate față de partea vătămată și acțiunile descrise mai sus, luate în ansamblu, precum și ținînd cont de vârsta minoră a lui Pelțu R., i-au provocat ultimului durere și suferințe puternice, acestea exprimînd un caracter deosebit de crud, constituind acte de tortură.

La fel, instanța a considerat ca fiind lipsită de temei concluzia instanței de fond precum că inculpatul nu a avut intenția de a-l tortura pe partea vătămată, deoarece s-a constatat cu certitudine, că anume inculpatul a dus discuții cu Pelțu Ruslan pe marginea examinării materialului de control cu privire la maltratarea cet. Gonța G., avea intenția directă și urmărea scopul de a obține de la Pelțu R. informații și mărturisiri.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul Rusu Vitalie, care invocînd ca temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărîrii contestate cu menținerea sentinței, invocînd următoarele:

- că instanța de apel a apreciat probele în favoarea acuzării, bazîndu-se pe probele învinuirii, iar probele prezentate de către apărare, în sprijinul nevinovăției sale, nu au fost luate în seamă;

- nu s-a apreciat critic declarațiile martorilor acuzării și a părții vătămate, care au depus depoziții contradictorii celor prezentate anterior, deseori chiar confundîndu-se în propriile declarații;

- instanța de apel la baza condamnării sale a luat în considerație declarațiile martorilor Bujac El., Pelțu E., Vacari I., care de fapt nu au fost martori oculari asupra celor incriminate lui, aceștia doar au auzit cele spuse de către partea vătămată Pelțu R. Totodată, acestea sunt persoanele cointeresate în recunoașterea lui Rusu V. a persoanei vinovate. Însuși partea vătămată din cauza vârstei precoce putea să vină cu anumite invenții în privința celor întâmplate, fie pentru a minți, în vederea depășirii unei situații nefavorabile lui, sau pentru a impune – ca o persoană cu anumite principii care a realizat anumite presiuni din partea organelor de drept, cu scopul de a obține o anumită stimă sau un anumit respect din partea persoanelor din anturajul său;

- consideră, că instanța de apel neîntemeiat nu a luat în considerație declarațiile altor martori, precum sunt Stamati Elena, Neagu Pavel care, au menționat că *„ușa biroului în care se afla partea vătămată a fost permanent deschisă, că nimeni nu a strigat la acesta și că față de Pelțu R. nu au fost aplicate careva acțiuni ilegale (violență fizică și psihică), precum și nu i-au fost aplicate lovituri cu palmele”*.

Mai mult decât atât, au fost interpretate eronat depozițiile sale, deoarece instanța de apel în motivarea deciziei sale indică circumstanțele care de fapt nu corespund realității, fapt ce a dus la o soluție neîntemeiată și la calificarea greșită a circumstanțelor. El, nu a efectuat careva acțiuni procesuale cu partea vătămată, ultimul nu i-a comunicat că este minor, și mai mult ca atât, nu a intervenit cu anumite solicitări în vederea telefonării mamei sale pentru a anunța unde se află. Inculpatul a avut doar o simplă discuție educativ-profilactică cu minorul Pelțu R., pe durata căreia ușa biroului său era deschisă, iar în anticameră aflându-se în tot acest timp doi dintre martorii – Stamati E. și Ionița A.

Instanța de apel a ignorat în totalitate faptul lipsei probelor pertinente, utile, concludente și admisibile care ar dovedi vinovăția sa. Prin urmare, proba medicală pentru documentarea maltratării este absolut necesară prin examinarea nemijlocită a persoanei de către un medic în scopul stabilirii urmelor maltratării. În acest sens, partea vătămată Pelțu R. s-a adresat la medicul expert cu privire la acest incident. Ulterior, în rezultatul examinării părții vătămăte de către medicul legist, nu au fost

depistate careva vătămări corporale vizibile – raportul de expertiză medico-legală nr. 277 din 05 aprilie 2012.

Cît privește presupusa influență psihică din partea inculpatului, a menționat că partea vătămată nici nu a încercat măcar să se adreseze unui specialist psiholog pentru a-și documenta în modul necesar starea psihologică invocată în legătură cu fapta comisă.

Astfel, a menționat faptul că tragerea sa la răspundere penală și aplicarea pedepsei de către instanța de apel este neîntemeiată, deoarece fapta care i-a fost incriminată nu conține elementele constitutive ale infracțiunii, prin urmare sunt prevăzute temeiul de drept menționat la art. 427 alin.(1) pct.8) CPP.

7. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanța de apel în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în baza prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, verifică legalitatea hotărîrilor atacate pe baza materialelor cauzei și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Reieșind din prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucît odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atît în fapt, cît și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărîrii primei instanțe.

Potrivit explicațiilor date de către Plenul Curții Supreme de Justiție la pct.14 al Hotărîrii nr.22 din 12.12.2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, modificată prin Hotărîrea Plenului Curții Supreme nr.4 din 30.03.2009, în sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță, prin apel, se transmit instanței de apel: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărîrea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

Articolul 389 alin.(1) Cod de procedură penală prevede că, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Colegiul penal enunță că judecînd apelul, instanța de apel nu a respectat întocmai aceste prevederi procesuale obligatorii.

La examinarea probelor care confirmă sau infirmă vinovăția persoanei, instanța de judecată urmează în hotărîre să argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor atît de învinuire, cît și de apărare, fiind obligată să aprecieze toate probele examinate în ședință, indiferent de faptul dacă sînt cuprinse în dosar sau au fost prezentate de părți în ședința de judecată.

Colegiul penal lărgit constată că la judecarea apelului, instanța nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele probele prezentate atît de acuzare, cît și de apărare, nu le-a verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, nu a apreciat fiecare probă separat adusă de participanții la proces și nu s-a expus în mod convingător asupra acestora.

Astfel, instanța de apel a dat o apreciere critică declarațiilor martorilor apărării, date în cadrul urmăririi penale, instanței de fond, precum și în apel, acestea fiind anume: - *declarațiile martorului Stamati Elena*, care a declarat că în ziua în care a avut loc incidentul, ea se afla în biroul de serviciu, care este alături de biroul lui Rusu V. Cu ea în birou se mai afla și Ioniță A. La Rusu V. în birou veneau persoane, iar ea nu a auzit nimic. Ușa de la birou era deschisă. Dînsei i s-a întipărit partea vătămată, deoarece îl căuta pe Rusu V. și s-a exprimat că va pleca la procuratură și va depune plîngere în privința inculpatului. În acea zi, precum nici în alte zile, nu a auzit strigăte, bătăi sau amenințări. Ușa de la biroul lui Rusu V. nu era închisă, dar între deschisă, aceasta rar se închidea. Discuția între inculpat și partea vătămată a avut loc liniștit și strigăte nu a auzit. La momentul cînd a avut loc întîmplarea deținea funcția de polițist, detașată în Secția ordine publică. A doua zi cînd a venit băiatul (partea vătămată) ușa biroului lui Rusu V. era închisă și pe aceasta nu era scris numele. Au intrat și au întrebat de inculpat, la care ea a răspuns că acesta este plecat. *Pe fața lui Pelțu R. semne de maltratare nu a văzut* (f.d. 34-35, 144-145, vol.II), - *declarațiile martorului Neagu Pavel*, care a comunicat că în anul 2011, aproximativ în luna mai în CPS Bălți a parvenit o înștiințare despre un act de huliganism comis în regiunea cartierului „Molodova”. Petiționara era o doamnă, care a declarat că niște persoane necunoscute au comis un act de huliganism. Întreg sectorul de poliție a fost ridicat pentru stabilirea persoanelor vinovate. Deplasîndu-se la fața locului au stabilit că două persoane necunoscute, unul dintre care era cu glugă în cap a săvîrșit acțiuni huliganice. El împreună cu Jumiga R. au stabilit, precum că persoane după semnalmentele posibile au fost văzute în apropierea regiunii „Molodova” și că acele persoane se îndreptau spre s. Reuțel, r-nul Fălești. Au stabilit identitatea persoanelor și au plecat în s. Mărăndeni. Personal a adus persoana la sectorul de poliție pentru a fi audiat. La sector a mai fost adusă o persoană. Acestea au fost despărțite în două birouri care se aflau alături. Ușa de la birou era deschisă. A doua persoană a fost audiată, iar partea vătămată se afla în biroul lui Rusu V. S-a constatat că Pelțu R. este minor și l-au eliberat. Nu a observat ca partea vătămată să aibă careva vătămări, iar careva acțiuni violente în privința ultimului nu au fost aplicate. Pelțu R. nu

i-a comunicat, că ar fi fost presat. Pînă a stabili identitatea acestuia, partea vătămată s-a aflat în birou la Rusu V. Pelțu Ruslan nu i-a comunicat nimic de vîrsta sa. A calculat data și luna nașterii și a stabilit că este minor. *Partea vătămată cînd a fost luat din sat, a spus că este mare și va lămuri singur situația.* Nu a fost prezent cînd inculpatul a discutat cu Pelțu R. Se afla în biroul de alături și era prezent la audierea celeilalte persoane. *Explicația de la Pelțu R. nu a fost luată, deoarece s-a stabilit că este minor din spusele sale. Atunci era și prietenul victimei, care a confirmat că într-adevăr el este Pelțu R.* Cînd partea vătămată a intrat în birou și a început a lua datele nu i s-a comunicat nimic despre maltratare. Personal, nu l-a întrebat pe Pelțu R. dacă a fost sau nu lovit (f.d. 28-30,141-143,vol.II).

Totodată, învinuirea se bazează pe declarațiile părții vătămate Pelțu Ruslan, care atît în cadrul urmăririi penale, cît și ședințelor de judecată a instanței de fond și apel a confirmat că „Rusu Vitalie l-a influențat psihologic, amenințîndu-l, în scopul recunoașterii vinovăției sale pe faptul maltratării și sustragerii bunurilor de la o doamnă, după care i-a aplicat 3 lovituri peste față”.

Ceilalți martori ai acuzării, și anume – *Pelțu E., Vacari I., Bujac E., au depus declarații despre cele întîmplate din cele auzite de la Pelțu Ruslan.*

Conform materialelor cauzei și anume, potrivit declarațiilor părții vătămate Pelțu Ruslan (f.d.2-7, 116-118, vol.II) instanța de recurs a constatat divergențe esențiale între declarațiile părții vătămate și martorilor Pelțu E., Bujac E. referitor la maltratarea lui Pelțu R.:

- *partea vătămata Pelțu Ruslan* fiind audiat în cadrul ședinței instanței de fond a declarat că, „i-a spus lui Maxim și mamei lui că a fost lovit. După ce a fost lovit, îl dureau ochii, doar obrazul era roșu și îl frigea, semne nu au rămas”.

- *martorul Pelțu Eugenia* (mama părții vătămate) fiind audiată în cadrul ședinței instanței de fond a comunicat că, „seara Ruslan cînd a venit acasă a spus că a fost bătut de d-nul Rusu, cu palma. A fost lovit de 2-3 ori cu palma, în regiunea feței, deoarece l-au impus să recunoască vina pentru faptul că a fost jefuită o bătrînă. Ruslan avea semne de degete pe față și era roșu și cu ochii plînși”.

- *martorul Bujac Elena* fiind audiată în ședința instanței de fond a

declarat că, „după ce au ieșit de la comisariat băieții au povestit unul altuia, cum au fost interogați. Pelțu R. a spus că a fost bătut de d-nul Vitalie, pentru a recunoaște vina de faptul în ce erau învinuiți”, iar ulterior fiind audiată în instanța de apel, aceasta a comunicat că „nu știe dacă Pelțu R. a fost bătut. Concret ei nu i-a fost spus nimic. Pelțu R. a vorbit cu feciorul ei, când partea vătămată a ieșit de la poliție era roșu pe față”.

Prin urmare, aceste divergențe urmau a fi apreciate și luate în considerație de către instanța de apel, ceea ce nu a avut loc.

Totodată, instanța de recurs menționează, că în adresa Curții Supreme de Justiție a parvenit o cerere autentificată notarial adresată de către partea vătămată, unde acesta solicită ca inculpatul Rusu V. să fie achitat, din motiv că fapta incriminată nu a avut loc. A menționat că nu a fost lovit de V. Rusu, acest fapt a fost născocit de către Pelțu R. din frică, de a nu fi purtat pe drumuri și din cauza vârstei fragede pe care o avea la acel moment. Mai mult ca atât, în Procuratura mun. Bălți în formă verbală, cât și în instanța de apel în formă scrisă, a cerut încetarea examinării cauzei în privința lui Rusu V., argumentînd că nu are pretenții față de el, însă în realitate fiindu-i frică să recunoască adevărul pentru a nu fi atras la răspundere.

Astfel, inculpatul Rusu Vitalie, în recursul declarat, invocînd nevinovăția sa, s-a referit la un șir de argumente, enumerate mai sus, prin care și-a motivat dezacordul cu decizia pronunțată de instanța de apel. Instanța de apel, în decizia adoptată a indicat că în baza probelor examinate de prima instanță și verificate în instanța de apel ajunge la concluzia că apelul acuzatorului de stat este fondat și urmează a fi admis, cu condamnarea lui Rusu V. în baza învinuirii aduse.

Colegiul penal atestă că, Curtea de Apel Bălți s-a limitat la redarea conținutului mai multor probe indirecte cum ar fi declarațiile martorilor, care au declarat că despre maltratarea lui Pelțu R. au aflat din spusele acestuia.

Astfel, declarațiile martorilor nominalizați au fost preluate din aceeași sursă (declarațiile părții vătămate), cu toate că în acestea persistă mai multe inexactități privitor la faptul maltratării.

Aceste probe nu au fost apreciate în coraport cu alte probe cercetate

în ședința instanței de apel, cum ar fi declarațiile martorilor Stamati E., Neagu P.

În acest sens nu au fost totalmente respectate normele procesuale și nu au fost supuse verificării sub aspectul veridicității și puterii probante a acestor probe.

Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia, că instanța de apel a examinat pur formal apelul declarat, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, în legătură cu ce o astfel de decizie nu poate fi menținută și urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Instanța de recurs consideră, că erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece aceasta nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Colegiul conchide că temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală – că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, persistă în cauză.

În atare situație, recursul inculpatului Rusu Vitalie urmează a fi admis, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 mai 2013, ca ilegală și neîntemeiată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Rejudecând cauza, instanța de apel urmează să ia în considerație cele expuse în prezenta decizie, să înlăture încălcările de lege menționate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate de inculpat, să înlăture divergențele între depozițiile martorilor apărării și acuzării referitor la maltratarea părții vătămate, să verifice conținutul cererii autentificate notarial de către partea vătămată adresată instanței de recurs, apreciind toate probele în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și va da răspunsuri motivate și clare la cele invocate de inculpat în recurs, pronunțându-se asupra fiecărei probe prin aprecierea lor la justa valoare, astfel instanța de apel, respectând normele procesual-penale nominalizate, va adopta o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Rusu Vitalie, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 mai 2013, în cauza penală în privința lui *Rusu Vitalie Anatolie* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, pronunțată în ședință publică la 30 aprilie 2014, ora 09⁵⁰.

Președinte

Petru Ursache

Judecător

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Nicolae Gordilă

Vladimir Timofti